

[Ingrid Jensen,]

vurdering, er det altså ud fra motiver, der er stik modsat dem, der ligger til grund for venstres og de konservatives stilling, idet de mener deri at se en udskydelse af grundstigningsskyldens bortfald.

Af venstre og det konservative folkeparti er der gjort bemærkninger om, at man kunne gennemføre vurderingen til fastsat tid, den 1. september 1964, men udskyde den skattemæssige virkning. Så vidt jeg kan se, vil det være praktisk umuligt at udføre det store vurderingsarbejde på så kort tid, og det er vel egentlig saglig motivering nok til, at man må opgive den tanke.

De af ministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag kan vi fra vor side tilslutte os. Jeg skal i øvrigt afstå fra yderligere kommentarer. Spørgsmålet er nærmest blevet kulegravet i udvalget, og om ikke andet er der fremkommet en del materiale til belysning af de mange problemer, som må tages op til behandling i det af ministeren nedsatte udvalg.

Til slut må jeg endnu en gang pege på de problemer, der kan opstå omkring de mange nye vurderingsmænd, som må påregnes valgt i april 1966. Jeg er glad for, at ministeren vil tage hensyn dertil ved en senere ændring af loven.

Mose Hansen: Et af formålene med lovforslaget om udskydelse af den 13. almindelige vurdering er jo at få en undersøgelse af mulighederne for en forenkling af ejendomsbeskatningen. Om dette synspunkt vil jeg gerne sige, at ejendomsbeskatningen rummer så mange bestemmelser om vurdering og omvurdering samt derudover en så forskellig beskatning til stat, kommune og amt, at der her er et område, hvor der efter min opfattelse trænges til en skattereform. Ingen af de mange skatteydere, der kommer ind under denne beskatning, har mulighed for at sætte sig ind i reglerne eller efterprøve vurderingerne og skatteberegningerne — i hvert fald ikke uden at klage.

Af betænkningen fremgår det, at hele udvalget går ind for lovforslaget om en udskydelse af 13. almindelige vurdering med de ændringsforslag, der er stillet af den højtærede finansminister og tiltrådt af hele udvalget.

De stillede ændringsforslag anser vi for en forbedring i forhold til det oprindelige lovforslag, idet ændringsforslagene udvider kredsen af de ejendomme, der ved årsomvurderingerne i 1964 ikke får forhøjelse af den afgiftspligtige grundstigningsskyld, og da kredsen af ejendomme er udvidet til også at omfatte erhvervsejendomme og udlejningsejendomme samt parcelhuse på mere end 1400 m², kan mit parti stemme for disse ændringsforslag. Selve lovforslaget om udskydelse af 13. almindelige vurdering vil vi imidlertid ikke stemme for, idet vi vil undlade at stemme ved afstemningen derom, da det er vor opfattelse, at en vurdering burde være gennemført til normal tid, altså 1. september 1964, men med udskydelse af de skattemæssige virkninger 1 år. Når man gennemfører udskydelse af den 13. almindelige vurdering i 1 år, vil det, så vidt jeg kan se, bl. a. medføre, at afskaffelsen af grundstigningsskylden udskydes til finansåret 1966-67. Samtidig vil indtægterne på grund af de forventede højere vurderinger i 1965 give et større provenu, i hvert fald for staten, med den faste grundskyldpromille på 6. Desuden vil højere vurdering give forøget indtægts- og formueskat, samtidig med at det almindelige indkomstskattegrundlag stiger en del og giver større skat. Finansielt set er det et gunstigt tidspunkt for afskaffelse af grundstigningsskylden.

Det, der agtes gennemført, er noget midlertidigt, som forøger usikkerheden selv efter det direktiv, som den højtærede finansminister har givet forenklingssudvalget. Efter dette kan skatteyderne ikke vide, hvad der bliver lov, hvad der bliver realiteter. Direktivet fastslår, at grundstigningsskylden skal fastlåses ved den 12. almindelige vurdering af 1960, men samtidig siger direktivet, at arealer, der er vurderet efter den 12. almindelige vurdering og samtidig er egnet til udstykning, bør behandles på en anden måde eller med indgreb af anden karakter — og så ved man ikke, hvad det drejer sig om.

Under debatten om forslaget til folketingsbeslutning vedrørende grundstigningsskylden var jeg inde på, at mit parti ikke kunne anbefale en fiksering på 1960-niveauet, idet urimeligheder, der var opstået før 1960, ikke fjernes, men jeg forstod på den højtærede finansminister, at han gerne ville se på dette forhold, og det takker jeg for. Jeg indrømmer,